

sárban él, de csakhamar a bőrbe, sőt legtöbbször a húsba is befuródik, és kivált a hasi oldalon bőrgyulladásokat okoz. A nyár folyamán a betegség a bőr felületén terjed el, azután mélyebbre, a subcutan kötőszövetbe, sőt az izomhúsig hatol, a melyet a kukac át meg átjár és felemészt. Ritsema ezt a járványt, mely csak 1860 óta ismeretes, a németalföldi kövér rétekre szorító betegségeknek a *Lucilia sericata*-t az egész európai continensen honos légynek tekintü, a mely Németalföld buja növényzetű rétein, de talán egyebütt is a parasitismusra rászokott, és azokon a vidékeken aránylag rövid idő alatt valóságos parasitává vált, míg oly tartományban, ahol ezt a betegséget nem ismerik, még a sárban vagy rothadt húsban fejlődhetik. A betegség a németalföldi sovány és homokos legelőkön tényleg nem fordul elő. Hanem csupán a buja réteken gyakori hasmenésben szenvedő juhoknál. Utóbb Karsch megállapította, hogy ez a légy Berlinben igen közönséges és petéit nemcsak sárba, hanem rothadó húsba is lerakja, tehát valóságos húslégy. Gyakorságánál és az íme megállapított azon hajlandóságánál fogva, hogy petéit eleven állatokra lerakja, nem indokolatlan az a gyanítás, hogy a *Lucilia sericata* a *Sacrophila Wohlfahrti* mellett a Myiasisban az embernél is szerepelhet.

„Bogarak Biró Lajos újguineai gyűjtéséből“ cím alatt Csiki Ernő a kir. m. Természettudományi Társulat állattani szakosztályában 1900. jan. 5-én előadást tartott, bemutatóan az *Endomychidae* családba tartozó fajokat, számszerint tizet. Ezek közül az *Encyomon Erimae*, *Saula Birói* és *Stenotarsus Birói* új fajok; érdekesebb még az eddig csak egy példányban ismert és angol Új-Guineából leírt *Beccaria Wallacei* Gerh. és *papuensis* Gerh. Érdekes még a *Dryadites borneensis* Friv., melyet Frivaldszky János Borneo szigetéről írt le, a hol Xántus János gyűjtötte: ezt most Biró Lajos Singaporenál is megtalálta. — Ezután „Új Endomychidák a Nemzeti Múzeum gyűjteményéből“ címen 6 új fajról értekezett, s azokat be is mutatta, nevezetesen a következőket: *Mycetina cruciata* var. *balcanica* (Balkán), *Mycetina montana* (Kelet India. Darjeling), *Trycherus elegans* (Kamerun: Lolodorf), *Haploscelis nitidus* és *madegassus* (Madagascar), valamint *H. nossibianus* (Nossibé szigetéről).

A magyarországi Anterygogeneák jegyzéke jelent meg néhai Vellay Imrétől. Hazánkban ezzel a rovarcsoporttal csak Dr. Tömösváry Ödön foglalkozott behatóbban, aki gyűjtéseinek eredményét, valamint az e tárgyra vonatkozó megfigyeléseit három terjedelmesebb és egy rövidebb ismertetésben közölte. E kitartó szorgalmú bűvárunk elhalálása után e rovarcsoport tanulmányozásában szünet állott be s azóta csak igen kevés idevágó hazai közlés és adat került nyilvánosságra, s az is mind apróbb enumerációkban és egyes külföldi munkákban van elszórva. Még leginkább foglalkozott vele Vellay Imre, a ki a Nemzeti Múzeumban őrzött azon gazdag gyűjteményt is tanulmányozta, a

melyet Biró Lajos az ország különböző vidékein gyűjtött és Reuter O. M. helsingforsi tanár határozott meg; e nemű faunánkat azonban, az adatok csekély száma miatt nem jellemezhetette. Csak azt emeli ki, hogy a hazánkból felsorolt 70 faj közül a *Smyntlurus maculatus* Töm. és *Seira pallidipes* Reut. eddig kizárólagosan csak Magyarországból ismeretes s ennél fogva ezt a két fajt hazánk faunájára jellemző alakoknak tarthatjuk; a *Lepisma myrmecophila* Lucas és *Lepisma angulisetata* Guér. pedig a mediterrán fauna területéről került hazánkba. A fentebbi szám voltaképp 69-re apad, mivel az *Anisophaera problematica*-ról kisült, hogy az csak bogárcza (L. R. L. VI. 213.)

Európa bogarai (Die Käfer Europa's) című munka XXXVI. füzete jelent meg a napokban, melyben Schilsky 100 fajnak a leírását adja, legnagyobb részét az *Anobiidae* és *Bostrychidae* családokból. Újak a következők: *Dasytes Moreli*, *Dasytiscus Ragusae*, *Ochina ferruginea*, *Lasioderma corsicum*, *impunctatum*, *costulatum*, *Mulsanti* és *melanocephalum*, *Theca Championi*, *conicicollis* és *striatula*, *Caenocara Ganglbaueri*, *Synoxylon geminatum* és *Xylopertha Heydeni*. A részletes leírásokon kívül a kötet végén megtaláljuk az említett családok meghatározási táblázatait, melyek nem csekély mértékben emelik a mű becsét. Cs. E.

A Berge-féle lepkekönyv (I. R. L. V. 146.) nyolczadik kiadása az imént kibocsátott 14. füzettel teljesen megjelent és minden tekintetben igazolja azt a véleményt, melyet első füzete felől kijelentettünk. Jelen alakjában Berge műve valóban tudományos értékkel bír, és művésziesen készült 50 színes táblája minden hozzá értőnek tetszését ki fogja vívni. Ez az új kiadás nemcsak a kezdőnek nyújt a lepkészet terén kielégítő útmutatást, hanem a komoly gyűjtőnek is, gyűjteménye rendezésénél és kiegészítésénél megbízható kalauzuszul szolgálhat. Áránlag olcsó ára (kötve 12 frt 60 kr.) megkönnyíti a megszerzését.

Részeg rovarok. A bogáncs, cichoria és kivált a *Centaurea scabiosa* virágjain *Williams* angol botanikus számos poszméhet (*Bombus*) látott, a mint egyik virágot a másik után átvizsgálták és ha mézet nem találtak, azonnal tovaszálltak, de tovább időztek, ha találtak. Ilyenkor rendszeren megtörtént az, hogy az állat egyszerre oldalt vagy hanyat esett és lábaival görcsösen rugdalódzott. Bizonyos idő múlva némelyik el akart szállni, de nem bírt felemelkedni és visszaesett. Egyikét a kutató pléhdobozba zárt, és midőn azt negyedóra múlva kinyitotta, a *Bombus* újra a *Centaurea*-ra szállt, de néhány perc alatt megint az előbbi állapotban volt. Más ily részeg poszméhet néhány *Centaurea*-virágfejjel együvé elzárt, a melyekben a rovar folyton kutatgatott. Másnap reggel azonban, midőn az üvegdobozt kinyitották, a *Bombus* a veszedelmes virágoktól lehetőleg távol egy zugba húzódott és ha egyik virágra rátették, azonnal az üvegfalnak röppült; ha pedig erővel rajta tartották, undorát azzal fejezte ki, hogy fejét és mellső lábát lehetőleg felemelte a virágok fölé. A mohóság, melyet az állat még este is tanusított, világosan annak ellentétévé változott át.